եւս արտաքոյ վերոյգրեցելոյս չէ ընդունելի։ այնուհետեւ որն որ իւրն շահ եւ օգուտ է թողլ զայն արասցէ, զի մեք եւս առաւելապէս իւր շահ եւ օգուտն կու կամիմք, զի այս եւս վասն իւր եղբայրական սիրոյն կամեցայ եւ թէ հաճեսցի ի վերոյգրեցեալս, զյիշատակարան գրքոյն բարեհամ աղբիւրի անուանն լեցի իբր թէ բոլոր արդեամբ նորին տպագրեցաւ զի վախքը լեցի բոլոր գիրքս նոյն աղբիւրին, որպէս յառաջագոյն ես եւս իւրն գրեալ եմ զկերպ նոյն իրակութեանն հոկտեմբերի ԺԵ-ումն եւ այսու գրովս պարտի զօգուտն իւր խորհիլ եւ զայն առնել. ահա այս է իմ ձեռագիրս որ կնքեցի կնքաւ իմով թէ որ իւրն հաճոյ է վերոյգրեցեալս ինձ եւս հաճոյ է նաեւ որքան գիրք որ պակաս եկն ի հաղար հատէն ամէն հատ Ժ. Ժ. զուշ իւր վերայ կու գրեմ փողն տալոյ ժամանակն, այս եղեւ թվին ՌՃՂԹ յունիսի մուտն յաւուր ուրբաթու ի սուրբ Լուսաւորչի եկեղեցւոյ խցումն բաւ է.

Գիրս այս ինձ իբր բէին թէմէսուկ լեցի թէ որ հաճոյացաւ գրեալ ի սմա, վերջ բանիս եղիցի։

Կնիք, որուն փակագիր ընթերցուածը՝ "Խաչակ վարդապետ ՌՃՀԷ„ = (1728)։

11. "Կրոնրիոն աղաշէրոզի առ ի բարեպէս խոստովանիլ։ Գիրք հոգեւոր, յորմէ ամենայն ոք կարէ ուսանիլ զհաւատի եղանակ դառնալոյ ի շնորհս Տեառն, եւ պահիլ ի նոյն։ Շարադրեալ ի Պօղոսէ Սեներեան, յընկերակցութենէ Յիսուսեան։ Նորապէս թարգմանեցեալ յիտալական բարբառոյ ի Հայոց լեզու, ի Սարգսէ Վ.է, եւ Աբքեպս.է Կ.Պոլսեցւոյ, որոյ աշխատութեամբն նաեւ տպագրեցաւ։ Ի Հայրապետութեան սրբոյ Էջմիածնի, Տեառն Ղազարու Հայոց կաթուղիկոսի։ Յամի Տեառն 1751։ Եւ Հայոց ՌՄ։ Ի Վենետիկ, ի տպ. Անտոնի Պոռթալի. Հրամանաւ Մեծաւորաց։„ (Մատ. էջ 313։)